

Gedrags- en sociale veiligheidsprotocol

Oktober 2026

1. Sociale veiligheid op De Blinkerd

Op De Blinkerd willen we dat ieder kind zich gezien, gehoord en veilig voelt. Een kind dat zich veilig voelt, kan leren, ontdekken, fouten maken, groeien en zichzelf zijn. Sociale veiligheid ontstaat niet vanzelf. We bouwen hier iedere dag met elkaar aan. Dat doen we vanuit vertrouwen, duidelijke verwachtingen en de overtuiging dat gedrag te leren is.

We kijken naar wat een kind nodig heeft én naar wat de groep nodig heeft. Daarbij zijn onze grenzen duidelijk. Iedereen mag zichzelf zijn, zolang het gedrag de veiligheid, ontwikkeling en het leren van een ander niet belemmert. Kinderen, ouders en school hebben hierin ieder een eigen rol. Door samen op te trekken, verwachtingen uit te spreken en open met elkaar te communiceren, bouwen we aan een veilige school.

Dit protocol beschrijft hoe we dat preventief doen, hoe we handelen wanneer er zorgen zijn en welke stappen we kunnen nemen wanneer gedrag blijft doorgaan of de veiligheid in het geding is.

2. Onze uitgangspunten

Op De Blinkerd gaan we uit van goede bedoelingen. Kinderen zijn aan het leren en ontwikkelen en daarbij gaat het soms mis. Dat hoort bij opgroeien. We kijken daarom niet alleen naar wat er gebeurt, maar ook naar wat een kind nodig heeft om ander gedrag te kunnen laten zien. Vertrouwen betekent voor ons niet dat alles kan. Juist binnen een veilige omgeving zijn heldere grenzen nodig. Wanneer gedrag de veiligheid, ontwikkeling of het leren van anderen raakt, handelen we.

Kinderen leren niet alleen van wat we zeggen, maar vooral van wat ze ons zien doen. Daarom gaan we respectvol met elkaar om, spreken we respectvol over kinderen, ouders en collega's en luisteren we naar verschillende kanten van een verhaal. We bespreken zorgen rechtstreeks met betrokkenen, zoeken naar oplossingen, komen gemaakte afspraken na en nemen verantwoordelijkheid wanneer iets niet goed is gegaan.

Ook wanneer we verschillend naar een situatie kijken, blijven we met respect met elkaar in gesprek.

3. Preventief werken aan sociale veiligheid

Sociale veiligheid begint niet wanneer iets misgaat. We bouwen hier iedere dag bewust aan. Op De Blinkerd werken we met Kwink, onze methode voor sociaal-emotioneel leren. Hiermee besteden we aandacht aan groepsvorming en aan de vaardigheden die kinderen nodig hebben om zichzelf en anderen steeds beter te begrijpen.

Gedurende het schooljaar houden we rekening met de verschillende fases die een groep doorloopt. Een veilige groep ontstaat namelijk niet vanzelf. Kinderen zoeken hun plek, leren elkaar kennen, ontdekken wat de afspraken en verwachtingen binnen de groep zijn en leren steeds beter om samen te werken en rekening met elkaar te houden.

Met Kwink werken we onder andere aan:

- besef van jezelf;
- besef van de ander;
- omgaan met emoties en impulsen;
- relaties aangaan en onderhouden;
- samenwerken;
- omgaan met sociale druk;
- conflicten oplossen;
- verantwoorde keuzes maken;
- verantwoordelijkheid nemen voor het eigen gedrag.

Deze vaardigheden worden niet alleen tijdens een Kwinkles geoefend. Ze komen gedurende de hele schooldag terug. Zo werken we binnen de school aan herkenbare verwachtingen en een gezamenlijke taal.

4. Wat verwachten we van elkaar?

Een veilige school vraagt om duidelijkheid. Kinderen moeten weten wat er van hen wordt verwacht en erop kunnen vertrouwen dat volwassenen handelen wanneer grenzen worden overschreden.

Op De Blinkerd verwachten we dat kinderen:

- respectvol omgaan met anderen;
- luisteren wanneer een ander een grens aangeeft;
- zorgvuldig omgaan met spullen;
- niemand bewust buitensluiten, bedreigen of pijn doen;
- hulp vragen wanneer iets niet zelfstandig opgelost kan worden;
- verantwoordelijkheid nemen voor het eigen gedrag;
- meewerken aan het herstellen van wat is misgegaan.

We verwachten niet dat kinderen alles al kunnen. We verwachten wel dat zij, passend bij hun leeftijd en ontwikkeling, willen leren en meewerken aan oplossingen.

5. Zicht houden op sociale veiligheid

We willen niet alleen handelen wanneer er iets gebeurt, maar ook weten hoe kinderen de veiligheid binnen onze school ervaren.

Leerkrachten volgen gedurende het schooljaar de sfeer en groepsdynamiek binnen hun groep. Signalen van kinderen, ouders en collega's nemen we serieus.

Daarnaast monitoren we jaarlijks de sociale veiligheidsbeleving van onze kinderen met een daarvoor geschikt instrument. We bekijken de uitkomsten op school- en groepsniveau en gebruiken deze om te bepalen wat goed gaat en waar extra aandacht of actie nodig is. Wanneer uit de monitoring of uit andere signalen blijkt dat kinderen zich onvoldoende veilig voelen, nemen we passende maatregelen en volgen we of deze voldoende effect hebben.

6. Aanspreekpunt pesten en coördinatie sociale veiligheid

Binnen De Blinkerd is Jessica van Geest onze gedragsspecialist en aanspreekpunt voor sociale veiligheid. Jessica is gedragsspecialist en ondersteunt kinderen, ouders en leerkrachten bij vragen of zorgen rondom gedrag, pesten en sociale veiligheid.

Gedurende het schooljaar voert zij in iedere groep gedragsbezoeken uit. Zij kijkt mee in de groep, coacht leerkrachten en denkt mee over wat kinderen en groepen nodig hebben om zich veilig te voelen en zich goed te kunnen ontwikkelen.

Wanneer er sprake is van pesten of zorgen over sociale veiligheid kan Jessica in gesprek gaan met kinderen, ouders en betrokken leerkrachten. Samen wordt gekeken wat er speelt, wat nodig is en welke afspraken of vervolgstappen passend zijn.

Kinderen en ouders kunnen daarnaast altijd terecht bij de eigen leerkracht, kwaliteitscoördinator of directie.

7. Gedoe hoort bij opgroeien

Kinderen hebben soms last van elkaar. Ze willen hetzelfde, worden boos tijdens een spel, voelen zich buitengesloten of begrijpen elkaar verkeerd.

Juist in deze dagelijkse situaties kunnen kinderen leren om grenzen aan te geven, naar elkaar te luisteren, rekening te houden met een ander en conflicten op te lossen.

We willen kinderen daarom niet ieder probleem uit handen nemen. We begeleiden hen bij wat zij zelf kunnen leren oplossen en bieden hulp wanneer dat nodig is.

Stap 1 – Zelf aangeven

We leren kinderen om rustig en duidelijk te vertellen wanneer zij ergens last van hebben.

Bijvoorbeeld:

Ik vind dit niet fijn. Wil je stoppen?

We leren kinderen ook dat zij moeten stoppen wanneer een ander aangeeft ergens last van te hebben.

Stap 2 – Afstand nemen en hulp zoeken

Wanneer het gedrag doorgaat, hoeft een kind het niet alleen op te lossen.

We leren kinderen om afstand te nemen, steun te zoeken bij een ander kind of naar een volwassene te gaan.

Hulp vragen is geen klikken. Kinderen mogen erop vertrouwen dat een volwassene helpt wanneer iets niet lukt of niet veilig voelt.

Stap 3 – De volwassene helpt

Wanneer kinderen er samen niet uitkomen, gedrag blijft doorgaan of een kind zich niet veilig voelt, neemt een volwassene de regie.

We kijken naar:

- wat er is gebeurd;
- wat ieder heeft ervaren;
- welk effect het gedrag heeft gehad;
- wat nodig is om het gedrag te stoppen;
- wat kinderen hiervan kunnen leren;
- hoe de situatie kan worden hersteld.

8. Plagen, ruzie en pesten

Plagen, ruzie en pesten zijn niet hetzelfde.

Bij plagen of een ruzie zijn kinderen meestal gelijkwaardig aan elkaar. De rollen kunnen wisselen en kinderen kunnen vaak samen weer verder.

Bij pesten is sprake van herhaald gedrag waarbij een kind of groep kinderen een ander kind structureel lastigvalt en er sprake is van een ongelijke machtsverhouding.

Pesten kan verbaal, fysiek, sociaal én digitaal plaatsvinden.

Denk bijvoorbeeld aan:

- structureel buitensluiten;
- kleineren of uitschelden;
- bedreigen;
- lichamelijk geweld;
- spullen afpakken of beschadigen;
- verspreiden van kwetsende berichten, beelden of geruchten;
- online buitensluiten, bedreigen of lastigvallen.

Ook wanneer online gedrag buiten schooltijd plaatsvindt, kan dit gevolgen hebben voor de veiligheid op school. Wanneer dit de sociale veiligheid van kinderen binnen school raakt, kijken we wat vanuit school nodig en mogelijk is.

9. Onze aanpak bij pesten

Signalen van pesten nemen we serieus. We luisteren naar betrokken kinderen en brengen zo zorgvuldig mogelijk in beeld wat er speelt. Daarbij trekken we niet te snel conclusies, maar wachten we ook niet af wanneer een kind zich onveilig voelt.

Bij pesten kijken we breder dan alleen naar het kind dat pest en het kind dat gepest wordt. Pesten speelt vaak binnen een groep. We kijken daarom naar:

- het kind dat gepest wordt;
- het kind of de kinderen die pesten;
- kinderen die meedoen;
- kinderen die toekijken;
- de groepsdynamiek;
- de omstandigheden waarin het gedrag plaatsvindt.

Het pestgedrag moet stoppen. Het kind dat pest wordt aangesproken op het gedrag en begeleid bij het maken van andere keuzes. Het kind dat gepest wordt krijgt steun en wordt geholpen om grenzen aan te geven en hulp te zoeken.

Ook de groep kan worden betrokken. Kinderen leren dat zij invloed hebben op wat binnen een groep normaal wordt gevonden.

Afhankelijk van de situatie:

- voeren we gesprekken met betrokken kinderen;
- informeren en betrekken we ouders;
- maken we concrete afspraken;
- zetten we interventies in binnen de groep;
- spreken we af wanneer we evalueren;
- leggen we relevante afspraken vast;
- volgen we actief of het pesten daadwerkelijk stopt.

Wanneer de aanpak onvoldoende effect heeft, schalen we op.

10. Herstel

Wanneer gedrag schade heeft veroorzaakt, vinden we het belangrijk dat er aandacht is voor herstel.

Een consequentie is daarom niet alleen bedoeld om duidelijk te maken dat gedrag niet wordt geaccepteerd. Een kind moet ook kunnen leren wat het gedrag met een ander heeft gedaan en hoe het de situatie kan herstellen.

Herstel kan bijvoorbeeld bestaan uit:

- een gesprek;
- oprechte excuses;

- iets herstellen of vervangen;
- een gemaakte afspraak alsnog nakomen;
- opnieuw oefenen met gewenst gedrag;
- afspraken maken over hoe kinderen weer veilig met elkaar verder kunnen.

De vorm van herstel past bij de leeftijd, ontwikkeling en situatie.

We willen dat kinderen leren verantwoordelijkheid te nemen, zonder een kind vast te zetten in wat er is misgegaan. Na herstel moet er ook ruimte zijn om opnieuw te beginnen.

11. Grensoverschrijdend gedrag

Soms gaat gedrag verder dan gewoon gedoe, een conflict of pesten.

Onder grensoverschrijdend gedrag verstaan we gedrag waardoor de lichamelijke, sociale of emotionele veiligheid van kinderen of volwassenen ernstig wordt aangetast.

Dat kan bijvoorbeeld gaan om:

- fysiek geweld;
- ernstige of herhaalde bedreiging;
- intimidatie;
- discriminatie;
- seksueel grensoverschrijdend gedrag;
- doelbewust vernielen;
- diefstal;
- ernstig of structureel verstoren van het onderwijs;
- ander gedrag waardoor de veiligheid van kinderen of medewerkers onvoldoende kan worden gewaarborgd.

Iedere situatie is anders. We kijken daarom naar de aard en ernst van het gedrag, de omstandigheden, de leeftijd en ontwikkeling van het kind, eerdere gebeurtenissen en het effect op anderen.

12. Wanneer de veiligheid direct in gevaar is

Wanneer de lichamelijke of emotionele veiligheid van een kind, medewerker of andere aanwezige direct in gevaar is, staat veiligheid voorop.

Op dat moment handelen we eerst om de situatie veilig te maken.

Dat kan betekenen dat:

- kinderen uit de situatie worden gehaald;
- ondersteuning van een collega of directie wordt gevraagd;
- een kind tijdelijk op een andere veilige plek wordt opgevangen;
- ouders direct worden geïnformeerd;
- ouders wordt gevraagd hun kind op te halen wanneer dit binnen de situatie noodzakelijk en verantwoord is;
- externe hulpdiensten worden ingeschakeld wanneer de situatie daarom vraagt.

Fysiek ingrijpen proberen we zoveel mogelijk te voorkomen. Alleen wanneer sprake is van direct gevaar en redelijkerwijs geen andere mogelijkheid bestaat om letsel te voorkomen, kan fysiek worden ingegrepen.

Na een ernstig incident onderzoeken en evalueren we wat er is gebeurd en bepalen we welke vervolgstappen nodig zijn.

13. Gedrag begrijpen én begrenzen

Achter gedrag zit altijd een verhaal. Daarom kijken we naar wat een kind nodig heeft en waardoor gedrag ontstaat.

Tegelijkertijd hoeft een ander kind niet onveilig te zijn omdat een kind bepaald gedrag nog moeilijk kan sturen. Een ondersteuningsbehoefte neemt de verantwoordelijkheid van school om de veiligheid van de hele groep te bewaken niet weg.

Soms wil een kind wel, maar lukt het nog niet voldoende om het gewenste gedrag te laten zien. Dan kijken we samen met het kind en de ouders naar:

- wanneer het gedrag ontstaat;
- wat het kind moeilijk vindt;
- wat het kind helpt;
- welk gedrag we willen zien;
- hoe we dit kunnen oefenen;
- welke ondersteuning nodig is.

We maken verwachtingen concreet en passen onze begeleiding aan bij wat een kind nodig heeft.

Soms weet een kind wat er wordt verwacht en heeft het laten zien dat het dit kan, maar blijft het ongewenste gedrag terugkomen.

Ook dan blijven we nieuwsgierig naar wat erachter zit. Tegelijkertijd worden onze grenzen duidelijker.

We benoemen welk gedrag moet stoppen, wat we wel verwachten en welke vervolgstap wordt genomen wanneer het gedrag opnieuw plaatsvindt. Zo combineren we ondersteuning met duidelijkheid.

14. Wanneer gedrag van volwassenen de veiligheid raakt

De afspraken over respectvol en veilig gedrag gelden voor iedereen binnen onze school. Ook van ouders en andere volwassenen verwachten we dat zij respectvol omgaan met kinderen, medewerkers en andere ouders.

Wanneer gedrag van een volwassene bedreigend, intimiderend, agressief of ernstig verstorend is, neemt de directie de regie. We bespreken wat er is gebeurd, stellen duidelijke grenzen en maken afspraken over wat nodig is om de veiligheid te herstellen.

Wanneer het gedrag ernstig is of blijft doorgaan, kan verdere opschaling nodig zijn. De directie stemt dan af met PCPO Westland. In uiterste situaties kan een ouder tijdelijk de toegang tot de school of het schoolplein worden ontzegd.

Bij formele maatregelen handelen we volgens de regeling van PCPO Westland.

15. Stappen bij herhaald of ernstig gedrag

Wanneer gedrag na begeleiding en gemaakte afspraken niet voldoende verandert, schalen we op. Onderstaande stappen geven richting aan onze werkwijze. We kijken altijd naar de situatie en naar wat redelijk en passend is.

Bij ernstig gedrag of acute onveiligheid hoeven de stappen niet allemaal achtereenvolgens te worden doorlopen. We kunnen dan direct verder opschalen.

Stap 1 – Bespreken, begeleiden en herstellen

De leerkracht bespreekt het gedrag met het kind.

We maken duidelijk:

- wat we zien;
- welk effect het gedrag heeft;
- wat we wel verwachten;
- wat het kind nodig heeft;
- hoe de situatie kan worden hersteld.

Waar nodig volgt een passende consequentie.

Stap 2 – Ouders betrekken

Wanneer gedrag zich herhaalt, ernstiger is of de veiligheid raakt, worden ouders betrokken.

We delen wat er speelt, welke begeleiding al heeft plaatsgevonden en welke verandering nodig is.

We maken afspraken over het vervolg.

Stap 3 – Afspraken vastleggen en ondersteuning versterken

Wanneer meer nodig is, maken we concrete afspraken.

Daarin kan worden opgenomen:

- welk gedrag we verwachten;
- welke doelen we stellen;
- wat het kind helpt;
- welke ondersteuning school biedt;
- wat thuis kan helpen;
- wat gebeurt wanneer het gedrag opnieuw plaatsvindt;
- wanneer we evalueren.

De kwaliteitscoördinator en/of directie wordt betrokken.

Stap 4 – Time-out als pedagogische interventie

In sommige situaties kan het nodig zijn om voor een kind tijdelijk met een time-out te werken. We zetten dit incidenteel en als maatwerk in wanneer een kind ondersteuning nodig heeft om tot rust te komen, gedrag te herstellen of opnieuw passend aan te sluiten bij de groep.

Een time-out is een kortdurende pedagogische interventie binnen de school. Het kind krijgt tijdelijk een andere plek binnen de school om tot rust te komen, te reflecteren of aan het eigen werk verder te gaan.

Wanneer we verwachten dat deze aanpak vaker nodig is, bespreken we dit met het kind en de ouders. We spreken af:

- bij welk gedrag de time-out kan worden ingezet;
- waar het kind tijdens de time-out wordt opgevangen;
- wat het kind nodig heeft om weer tot rust te komen;
- welk gedrag we daarna willen zien;
- hoe het kind weer aansluit bij de groep;
- hoe en wanneer we de aanpak evalueren.

Na een incident kijken we met het kind terug op wat er is gebeurd en wat nodig is om een volgende keer andere keuzes te maken. Hiervoor kan gebruik worden gemaakt van een Oeps-formulier.

Een time-out is geen formele maatregel. Wanneer de ernst of herhaling van het gedrag aanleiding geeft tot een gele kaart, rode kaart of schorsing, volgen we de Regeling toelating, sancties en verwijdering van PCPO Westland. Een rode kaart betekent dat een kind maximaal één schooldag buiten de eigen groep werkt. Wanneer een kind tijdelijk geen toegang krijgt tot de school, is sprake van een schorsing en wordt de daarvoor geldende procedure gevolgd.

Stap 5 – Directie en bestuur

Wanneer eerdere interventies onvoldoende effect hebben, het gedrag ernstig is of de veiligheid structureel onder druk staat, neemt de directie de regie.

We kijken opnieuw naar wat het kind nodig heeft, wat de groep nodig heeft en welke ondersteuning of maatregel passend is. Daarbij wegen we de ernst van het gedrag, eerdere interventies, de ontwikkeling van het kind en het effect op anderen mee.

Wanneer een formele maatregel nodig is, handelen we volgens de *Regeling toelating, sancties en verwijdering van PCPO Westland*. Binnen deze regeling wordt gewerkt met een gele kaart, rode kaart, schorsing en verwijdering. Niet iedere situatie hoeft alle stappen achtereenvolgens te doorlopen. Bij ernstig gedrag of acute onveiligheid kan direct verder worden opgeschaald.

Gele kaart

Een gele kaart kan worden gegeven wanneer sprake is van een eerste ernstige overtreding van de gedragsafspraken of wanneer eerder ingezette begeleiding onvoldoende effect heeft. De directie bespreekt met het kind welk gedrag moet veranderen en wat nodig is om herhaling te voorkomen. Ouders worden hierover geïnformeerd en krijgen de gelegenheid om hun perspectief te delen.

Rode kaart

Wanneer gedrag ernstig is of wanneer een eerder ingezette gele kaart onvoldoende effect heeft gehad, kan de directie een rode kaart geven.

Een kind werkt dan gedurende maximaal één schooldag buiten de eigen groep, onder toezicht van een medewerker en met het eigen onderwijsprogramma.

Ouders worden uitgenodigd voor een gesprek met de directie. Samen wordt besproken wat er is gebeurd, welke verandering nodig is en wat helpt om herhaling te voorkomen. De afspraken en het verslag van het gesprek worden vastgelegd.

Voordat het kind terugkeert naar de eigen groep vindt een gesprek plaats over hoe het kind weer veilig en passend kan aansluiten.

Stap 6 – Schorsing en verwijdering

Heel soms ontstaat een situatie waarin de veiligheid, ontwikkeling of het onderwijs van een kind of van anderen ernstig onder druk komt te staan. In dat geval kan een formele schorsings- of verwijderingsprocedure nodig zijn.

Een schorsing wordt alleen ingezet wanneer dit passend en noodzakelijk wordt geacht. Vooraf worden ouders gehoord en stemt de directie altijd af met het College van Bestuur van PCPO Westland. Het College van Bestuur moet een voorgenomen schorsing goedkeuren voordat het besluit wordt genomen.

Tijdens een schorsing blijft de school verantwoordelijk voor een passend onderwijsaanbod. Voor de terugkeer naar school worden afspraken gemaakt met het kind en de ouders over wat nodig is om opnieuw veilig aan te sluiten.

Verwijdering is een uiterste maatregel. Een besluit tot verwijdering wordt genomen door het College van Bestuur van PCPO Westland. Vooraf worden de betrokken medewerkers en ouders gehoord en wordt onderzocht welke andere school bereid is het kind toe te laten.

De volledige regeling voor schorsing en verwijdering is op te vragen bij het bestuur van PCPO Westland.

16. Ernstige incidenten

Bij ernstige bedreiging, geweld of andere acute veiligheidsrisico's kan direct worden opgeschaald.

De stappen uit dit protocol zijn geen verplicht afvinklijstje wanneer de ernst van de situatie direct handelen vraagt.

De veiligheid van kinderen en medewerkers is altijd leidend. Wanneer sprake is van een mogelijk strafbaar feit, beoordelen directie en bestuur welke vervolgstappen noodzakelijk zijn.

Daar waar een wettelijke meld-, overleg- of aangifteplicht geldt, handelt De Blinkerd daarnaar.

17. Seksueel grensoverschrijdend gedrag

Signalen of vermoedens van seksueel grensoverschrijdend gedrag worden altijd serieus genomen.

Wanneer sprake is van een vermoeden van een seksueel misdrijf waarbij een medewerker of andere met taken belaste persoon betrokken is, handelt De Blinkerd volgens de daarvoor geldende wettelijke meld-, overleg- en aangifteplicht.

Waar nodig wordt contact opgenomen met de vertrouwensinspecteur. De veiligheid en zorgvuldige ondersteuning van het betrokken kind staan hierbij centraal.

18. Vastleggen en evalueren

Wanneer sprake is van een formele maatregel, zoals een gele kaart, rode kaart, schorsing of verwijderingsprocedure, volgen we bij het vastleggen de afspraken van PCPO Westland.

Daarbij leggen we relevante gesprekken, de zienswijze van ouders, gemaakte afspraken, besluiten en evaluaties vast in het leerlingvolgsysteem. Ouders ontvangen een verslag of schriftelijk besluit wanneer de geldende procedure dit vraagt.

19. Rollen en verantwoordelijkheden

De leerkracht heeft dagelijks zicht op de groep en is meestal het eerste aanspreekpunt.

De leerkracht:

- bouwt bewust aan een veilig groepsklimaat;
- bespreekt gedrag en verwachtingen met kinderen;
- signaleert veranderingen;
- begeleidt kinderen bij conflicten;
- handelt bij signalen van pesten of onveiligheid;
- betreft ouders wanneer dat nodig is;
- schakelt ondersteuning in wanneer de situatie daarom vraagt.

De kwaliteitscoördinator wordt betrokken wanneer gedrag of sociale veiligheid om aanvullende ondersteuning, analyse of afstemming vraagt. Samen met de leerkracht wordt gekeken wat het kind én de groep nodig hebben en welke ondersteuning passend is.

De gedragscoördinator bewaakt en ondersteunt de uitvoering van het beleid rondom het tegengaan van pesten. Ook is zij beschikbaar voor kinderen en ouders die vragen, zorgen of meldingen hebben rondom pesten.

De directie bewaakt de sociale veiligheid binnen de school en wordt betrokken bij ernstige, terugkerende of complexe situaties.

De directie:

- bewaakt dat afspraken worden uitgevoerd;
- neemt waar nodig aanvullende pedagogische of organisatorische maatregelen;
- stemt bij formele maatregelen af met het bestuur;
- betreft waar nodig externe partners;
- bewaakt dat signalen en uitkomsten van de veiligheidsmonitor leiden tot actie wanneer dit nodig is.

PCPO Westland is als bevoegd gezag verantwoordelijk voor de formele besluiten die volgens wet- en regelgeving bij het College van Bestuur liggen, waaronder het besluit tot verwijdering. Bij schorsing is vooraf goedkeuring van het College van Bestuur nodig.

20. Wanneer ouders zorgen hebben

Wanneer ouders zich zorgen maken over de sociale veiligheid van hun kind, willen we dit graag zo snel mogelijk weten.

In de meeste situaties is de leerkracht het eerste aanspreekpunt.

Wanneer dit niet voldoende is of de situatie daarom vraagt, kan contact worden opgenomen met:

- de kwaliteitscoördinator;
- de regieleerkracht
- de gedragsspecialist;
- de directie.

We proberen zorgen in eerste instantie samen op te lossen.

Wanneer ouders vinden dat een klacht onvoldoende wordt opgelost, kunnen zij gebruikmaken van de klachtenregeling van PCPO Westland. De actuele klachtenregeling en contactgegevens staan op de website.

21. Sociale veiligheid is van ons allemaal

Een sociaal veilige school betekent niet dat er nooit ruzie, boosheid, verdriet of gedoe is. Dat hoort bij samenleven en opgroeien.

Het betekent wel dat kinderen erop mogen vertrouwen dat we hen serieus nemen, dat volwassenen verantwoordelijkheid nemen en dat we handelen wanneer grenzen worden overschreden. We willen kinderen leren dat fouten gemaakt mogen worden, dat gedrag gevolgen kan hebben en dat herstel mogelijk is.

We blijven daarbij kijken naar het individuele kind én naar de groep als geheel.

We zijn nieuwsgierig naar wat achter gedrag zit, erkennen wat een kind nodig heeft en bouwen samen verder. Tegelijkertijd zijn we duidelijk wanneer gedrag de veiligheid van een ander raakt.

Zo zorgen we er met elkaar voor dat De Blinkerd een plek is waar kinderen zich veilig voelen, kunnen leren en zich kunnen ontwikkelen.